

maattet opgive at faa en Bestemmelse herom ind i Loven. Jeg haaber imidlertid, man tør forudsætte, at Administrationen altid vil være villig til at forhandle med de enkelte Virksomheder om den Regnskabsform, man under de givne Forhold kan tiltræde, idet det fornuftigvis ikke kan være Meningen at gøre det besværligere for de enkelte Virksomheder end allerhøjest nødvendigt.

Dahlgaard: De Ændringsforslag, der er stillet, saavel som de Ændringer, der af Finansministeren var foreslaaet foretaget i den tidligere Lov, er jo Udtryk for, at den Lov, der blev gennemført i Fjor, har virket paa en saadan Maade, at man er blevet klar over, at den, hvis den skulde kontrolmæssigt set gennemføres effektivt, vilde virke dræbende paa de smaa Virksomheder. Heroverfor er der ingen anden Vej at gaa, naar Loven skal opretholdes, end at lempe Kontrollen, og jeg skulde tro, at Kontrollen herefter vil være af en saadan Art, at der vil være al Grund for det konservative Partis Ordfører til i Aar, som han gjorde i Fjor, at appellere til de smaa Virksomheder, at de ikke misbruger den Tillid, man viser dem. Men jeg ser saadan paa det, at disse Ændringsforslag er Erkendelsen af, at den effektive Kontrol ikke kan sikres, hvis det skal sikres, at de smaa Virksomheder skal leve under denne Lov. Min Opfattelse er nu imidlertid, at selv om man lemper Kontrollen, vil denne Lov alligevel langsomt klemme Livet af de smaa Virksomheder. Denne Lovs Konsekvens er efter min Mening de faa eller enkelte store Virksomheder, for ikke at sige Monopolet, men det tør Flertalspartierne selvfølgelig ikke sige. De Ændringsforslag, der her er stillet, ændrer jo ikke de Principper, hvorpaa Loven hviler i beskatningsmæssig Henseende, Beskatningen opretholdes for de almindelige Forbrugsartikler, der hidtil har hørt ind under denne Lov. Da vi fra vor Side ikke ønsker at deltage i en saadan Lovgivning, men vil stemme imod Lovforslaget ved tredie Behandling, mener jeg, det er rigtigst, at Lovforslagets Regler kommer til at staa for de to Flertalspartiers Regning alene, og jeg skal derfor anbefale mine Meningsfæller hverken at stemme for eller imod Ændringsforslagene.

Sven: Som det fremgaar af Betænkningen, udgør jeg et Mindretal i det nedsatte Udvalg, idet jeg formener, at den eneste rationelle Maade, paa hvilken man kunde ordne Beskatningsforholdene for de

her omhandlede Varer, vilde være ved en Raastofafgift. Det har fra mit Partis Side gentagne Gange været fremhævet, at det var den Vej, vi ønskede Udviklingen ført. Det er blevet sagt ved Lovens tidligere Behandling her i Tinget, det er blevet sagt i det andet høje Ting, men det har desværre vist sig, at der ikke har kunnet opnaas den fornødne Tilslutning fra Venstres Side i saa Henseende. Jeg har paa Fornemmelsen, at det væsentligst skyldes de stærke Protester, der fra Administrationens Side har været fremsat mod at gaa til denne Ændring. Mit personlige Skøn er, at Administrationens Skøn ikke er rigtigst, det kan ikke være afgørende, det er dikteret af en Vedhængen ved det ulyksalige Dobbeltfakturasystem, som man nu en Gang er kommet ind paa, og jeg tror, at hvis der fra Flertalspartiernes Side var stillet et bestemt Krav til Administrationen, vilde det ogsaa nok kunne være lykkedes at gennemføre en Raastofafgift uden derved at svække Lovens kontrolerende Virkninger. Imidlertid erkender jeg, at det foreliggende Lovforslag er et Led i et større Komplex af Skattelove, saaledes at jeg for mit personlige Vedkommende ikke tør tage Ansvaret for muligt at bevirke, at dette Lovforslag ikke gennemføres, men dette Standpunkt er kun rent subsidiært, idet jeg stadig holder for, at Raastofafgiften er det eneste naturlige og rationelle. Naar jeg i Dag stemmer for Lovforslaget, sker det kun i det ganske vist maaske forfængelige Haab, at det skulde lykkes i sidste Øjeblik i Landstinget at faa overbevist Venstre om Raastofafgiftens udmærkede Egenskaber ved denne Beskatningslov. Der er i Betænkningen sket den Misforstaaelse, at det ikke er anført, at jeg subsidiært kan tiltræde de af et Mindretal fremsatte Ændringsforslag. Derfor skal jeg udtrykkelig gøre opmærksom paa, at jeg subsidiært naturligvis tiltræder disse Ændringsforslag, idet jeg erkender, at de i alt Fald frembyder en ikke ringe Forbedring af Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er blevet forelagt her i Tinget.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker Flertallets ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. De Ændringsforslag, som er stillet, har jeg jo alle kunnet tiltræde. De tilsigter i det hele og store det samme som de Ændringer, der i Lovforslaget var indført i Forhold til den nu gældende Lov, nemlig at lette Kontrollen og særlig at gøre det Tryk, som Loven nødvendigvis